

Republika Hrvatska
Općinski sud u Pazinu
Stalna služba u Bujama-Buie
Buje-Buie, Istarska 1 - Via dell' Istria 1

Poslovni broj: Pr-22/2024-76

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Pazinu, Stalna služba u Bujama-Buie, po sucu pojedincu Svenu Babiću, u pravnoj stvari tužiteljice: Grozdana Pandža, OIB: 36998301191, Ulica 1. Svibnja 19, Buje, koju zastupa punomoćnik Zoran Belušić,, odvjetnik iz Buja, protiv tuženika: Antenal d.o.o., OIB: 11979216514, Antenal 9A, Novigrad, kojeg zastupa punomoćnica Vesna Selak, odvjetnica iz Pule, radi utvrđenja i isplate, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 11. lipnja 2026. u prisutnosti tužiteljice Grozdane Pandža, punomoćnika tužiteljice Zorana Belušića i punomoćnice tuženika Vesne Selak, temeljem čl.335. u svezi s čl.433. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014 i 70/2019 – dalje: ZPP), dana 08. rujna 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

- I Utvrđuje se da nije dopuštena Odluka tuženika Antenal d.o.o. Novigrad, Antenal 9A, OIB: 11979216514, o otkazu ugovora o radu na neodređeno vrijeme od dana 24. svibnja 2021. godine, tužiteljici Grozdani Pandža iz Buja, Ul. 1. svibnja 19, OIB: 36998301191, kao i da radni odnos tužiteljice Grozdane Pandža iz Buja, Ul. 1. svibnja 19, OIB: 36998301191, kod tuženika Antenal d.o.o. Novigrad, Antenal 9A, OIB: 11979216514, nije prestao.
- II Određuje se 08. travnja 2022. godine, kao dan prestanka radnog odnosa tužiteljice Grozdane Pandža iz Buja, Ul. 1. svibnja 19, OIB 36998301191, kao radnika kod tuženika Antenal d.o.o. Novigrad, Antenal 9A, OIB 11979216514, kao poslodavca, te se nalaže tuženiku Antenal d.o.o. Novigrad, Antenal 9A, OIB 11979216514, da tužiteljici Grozdani Pandža iz Buja, Ul. 1. svibnja 19, OIB 3699830119, isplati iznos od 5.547,65 (pettisućapetstočetdesetsedam eura i šezdesetpet centi) eura, sa zateznim kamatama tekućim od 09. travnja 2022. godine do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope, koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana, dok se tužiteljica

odbija s razlikom zatraženog iznosa od 417,35 (četristosedamnaest eura i tridesetpet centi) eura kao neosnovanom.

- III Nalaže se tuženiku Antenal d.o.o. Novigrad, Antenal 9A, OIB: 11979216514, da tužiteljici Grozdani Pandža iz Buja, Ul. 1. svibnja 19, OIB: 3699830119, isplati ukupan neto iznos plaće u visini od 6.318,29 (šesttisućatristoosamnaest eura i dvadesetdevet centi), s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom na: iznos od 639,89 EUR-a od dana 15. kolovoza 2021. godine, pa do isplate, dok se odbija s razlikom zahtjeva na iznos od 69,91 euro;
iznos od 709,80 EUR-a od dana 15. rujna 2021. godine, pa do isplate;
iznos od 709,80 EUR-a od dana 15. listopada 2021. godine, pa do isplate;
iznos od 709,80 EUR-a od dana 15. studenoga 2021. godine, pa do isplate;
iznos od 709,80 EUR-a od dana 15. prosinca 2021. godine, pa do isplate;
iznos od 709,80 EUR-a od dana 15. siječnja 2022. godine, pa do isplate;
iznos od 709,80 EUR-a od dana 15. veljače 2022. godine, pa do isplate;
iznos od 709,80 EUR-a od dana 15. ožujka 2022. godine, pa do isplate;
iznos od 709,80 EUR-a od dana 15. travnja 2022. godine, pa do isplate;
- IV Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu kolji glasi:
»iznos od 270,40 EUR-a od dana 15. svibnja 2022. godine, pa do isplate.«.
- V Nalaže se tuženiku Antenal d.o.o. Novigrad, Antenal 9A, OIB: 11979216514, da tužiteljici Grozdani Panda iz Buja, Ul. 1. svibnja 19, OIB: 36998301191, naknadi parnični trošak u visini iznosa od 112,34 eura, u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Između tužiteljice Grozdane Pandža i tuženika Antenal d.o.o. Novigrad, vodi se parnični postupak radi utvrđenja i isplate.
2. Nakon provedenog postupka Općinski sud u Pazinu, Stalna služba u Bujama-Buie donio je prvostupanjsku presudu poslovni broj: 16. Pr-716/2021-44, od 23. siječnja 2024. godine, kojom je djelomično prihvatio tužbeni zahtjev tužiteljice i utvrdio da nije dopuštena Odluka tuženika o otkazu ugovora o radu tužiteljici, te odredio dan 18. prosinac 2023. godine kao dan prestanka radnog odnosa tužiteljice, te naložio tuženiku da tužiteljici isplati iznos od 5.965,00 eura, sa zateznim kamatama, kao i da joj nadoknadi parnični trošak u visini od 165,91 eura, dok je odbio dio tužbenog zahtjeva da se naloži tuženiku da tužiteljicu vrati na posao i to na radno mjesto na kojem se nalazila do donošenja Odluke o otkazu ugovora o radu.
3. Protiv prvostupanjske presude poslovni broj: 16. Pr-716/2021-44, od 23. siječnja 2024. godine, tuženik je podnio žalbu, te je po izjavljenoj žalbi Županijski sud u Karlovcu, kao sud drugog stupnja, rješenjem poslovni broj: GŽ R-63/2024-2, od 02. listopada 2024., uvažio žalbu tuženik, te ukinuo presudu Općinskog suda u Pazinu, Stalna služba u Bujama-Buie, poslovni broj Pr-716/2021-44 od 23. siječnja 2024. u pobijanom dijelu pod točkama I, III, IV i V izreke, kojima je usvojen tužbeni zahtjev i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovni postupak, te naložio da prvostupanjski sud u konačnoj odluci odluči o troškovima žalbenog postupka.

4. Drugostupanjski sud je u obrazloženju svoje odluke uputio prvostupanjski sud da u ponovljenom postupku otkloni bitne povrede postupka vezane uz prekoračenje tužbenog zahtjeva za dosudu naknade štete, jer je tužiteljici na iznos od 5.965,00 eura dosudio i zateznu kamatu iako u tužbenom zahtjevu tužiteljica nije potraživala zakonske zatezne kamate, te je prekoračio tužbeni zahtjev dosudom zakonske zatezne kamate na trošak postupka, obzirom da tužiteljica nije potraživala isplatu zakonske zatezne kamate na trošak postupka, zatim da utvrdi sporne činjenice u skladu s prijedlozima stranaka, te da donese novu odluku kojom će odlučiti i o troškovima postupka u povodu pravnog lijeka.
5. Prema čl.377. ZPP-a prvostupanjski sud je dužan provesti novu glavnu raspravu, a novi prethodni postupak samo ako je do povrede zbog koje je presuda ukinuta došlo u tijeku prethodnog postupka (st.1.), te je dužan izvesti sve parnične radnje i raspraviti sva sporna pitanja na koja je upozorio drugostupanjski sud u svom rješenju (st.2.).
6. Prvostupanjski sud je stoga temeljem rješenja Županijskog suda u Karlovcu, poslovni broj: GŽ R-63/2024-2, od 02. listopada 2024., u odnosu na ukinutu dio prvostupanjske odluke postupka proveo novu glavnu raspravu, na kojoj je provedeno ponovno saslušanje tužiteljice i zakonske zastupnice tuženika Susi Boscolo Contadin, te saslušanje svjedokinja Ljiljane Flego, Ljube Gasprarini i Gordane Scropetta, dok drugi svjedoci nisu ponovno saslušavani, već su pročitani zapisnici o saslušanju svjedoka od 25. siječnja 2023. (stranica 192-199), 26. siječnja 2023. (stranica 200-206) i 27. siječnja 2023 (stranica 212-219), te su od dokaznih isprava pročitani Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 17.05.2021. (stranica 4-9), Odluka o zahtjevu za zaštitu prava od 18.06.2021. (stranica 10-13), Odluka o otkazu ugovora o radu od 24.05.2021. (stranica 14-17), poruke elektroničke pošte od 17.03.2020. i od 20.03.2020. (stranica 28-29), Izvještaj od 24.05.2021. (stranica 30-31), Obavijest od 19.03.2020. (stranica 32), dopis Antenat d.o.o. od 23.09.2013. (stranica 33-34), dopis Antenat d.o.o. od 04.07.2017. (stranica 35), Upozorenje Antenat d.o.o. od 06.04.2020. (stranica 36-37), Pravilnik o radu (stranica 38-46), Tiskanica prijave-odjave-promjene na osnovno zdravstveno osiguranje (stranica 47), računi (stranica 49-74), Izjava od 26.05.2021. (stranica 75), Suglasnost sindikalnog povjerenika od 24.05.2021. (stranica 76), poruka elektroničke pošte od 23.3.2020. godine (stranica 86), aneksi ugovora o radi od 1.12.2014., 30.7.2015., 26.9.2016. i 25.5.2018. godine (stranica 96-108), poruka elektroničke pošte od 20.3.2020. (stranica 86), izvod iz sistematizacije (stranica 95-96), Pravilnik o radu od 23.6.2015. (stranica 109-158), primjerak uplatnice i primjerak isplatnice (stranica 160), obrazac IP od 6.12.2021. za tužiteljicu (stranica 330).
7. Nadalje, u ponovljenom postupku sud je raspravnim rješenjem od 02. travnja 2025.dopustio preinaku tužbe kojom tužiteljica traži da se utvrdi sudski raskid radnog odnosa s danom 08. travnja 2022. godine, te isplatu ukupnog neto iznosa plaće u visini od 6.658,61 eura, s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.
8. U ponovljenom suđenju tužiteljica ostaje pri podnesenoj tužbi i svim dosadašnjim navodima i prijedlozima.
Tužiteljica u tužbi navodi da je kao radnik zasnovala radni odnos kod tuženika kao poslodavca temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od dana 17. svibnja

2012. godine, te da je tuženik dana 24. svibnja 2021. godine donio Odluku o otkazu ugovora o radu kojom je otkazao radni odnos tužiteljice.

Tužiteljica dalje navodi da je unutar propisanog roka podnijela Zahtjev za zaštitu prava protiv Odluke o otkazu ugovora o radu, a da je tuženik dana 18. lipnja 2021. godine donio Odluku kojom odbija podneseni Zahtjev za zaštitu prava.

Tužiteljica dalje navodi da je tuženik u Odluci o otkazu ugovora o radu kao tešku povredu radne obveze tužiteljice navodi:

- neadekvatno sastavljanje knjigovodstvene dokumentacije,
- opiranje tužiteljice nalogu tuženika,
- nepridržavanja uputa glede mjera zaštite na radu.

Tužiteljica u tužbi osporava istinitost činjeničnih tvrdnji iznesenih u Odluci o otkazu ugovora o radu, dodaje kako joj nije bilo omogućeno iznošenje obrane, već samo preuzimanje isprave odluke o otkazu, da joj je Odlukom o otkazu utvrđen je otkazni rok u trajanju od jedan mjesec i jedan tjedan iako je otkazni rok trebao biti utvrđen u trajanju od dva mjeseca, te da joj otkazni rok ne teče za vrijeme privremene nesposobnosti za rad, a tužiteljica je dostavila tuženiku dokaz o privremenoj nesposobnosti za rad, te tužiteljica predlaže usvajanje tužbenog zahtjeva.

9. Tuženik u odgovoru na tužbu, kojeg je pravovremeno podnio, osporava činjenične navode tužbe i postavljen tužbeni zahtjev, te smatra kako je tužbeni zahtjev tužiteljice neosnovan.

Tuženik u odgovoru na tužbu tvrdi da je tužiteljica počinila tešku povredu ugovora o radu jer je dana 20.svibnja 2021.godine tuženik, kao poslodavac, uočio da knjigovodstvena dokumentacija (uplatnice i isplatnice) koju je tužiteljica sastavljala u 2021. godini povodom obavljanja posla za koji ima zasnovan radni odnos kod tuženika nije sastavljena na adekvatan način budući je nedostajao tekst (slovima) koji bi pratio novčane iznose izražene brojevima u kunama, te je tužiteljici dana 20. svibnja 2021. godine, oko 9,14 sati, dat usmeni nalog od da knjigovodstvenu dokumentaciju koju je tužiteljica sastavljala u 2021. godine upotpuni unošenjem teksta (slovima) koji bi pratio novčane iznose izražene brojevima u kunama i to do jutarnjih sati 21.svibnja 2021.godine, na što je tužiteljica reagirala i negodovala neprimjereno povišenim tonom i neprimjerenom komunikacijom.

Tuženik u odgovoru na tužbu tvrdi da se njegov nalog odnosio samo na knjigovodstvenu dokumentaciju iz 2021.vgodine, a ne i ostale godina, a u odnosu na 8 registratora koje spominje tužiteljica u kojima se nalazi dokumentacija tuženik ističe kako je tužiteljica predimenzionirala predodžbu obima naloga tuženika, a to stoga što se tih 8 registratora vezuje za dokumentaciju jednog prodajnog mjesta na kojem uz tužiteljicu radi i drugi radnik, a od cjelokupno u njima odložene dokumentacije samo manji dio je bio obuhvaćen nalogom tuženika i u tom manjem dijelu dokumentacije je samo trebalo unijeti tekst slovima koji prati novčani iznos izražen u brojevima, a što je naknadno popunio drugi radnik uz redovan posao i u vremenu koje je tužiteljici uz redovan posao bilo dostupno.

Tuženik u odgovoru na tužbu tvrdi da za tužiteljicu nije novost sastavljanja knjigovodstvene dokumentacije s opisanim tekstualnim sadržajem budući je na taj način ona postupala kada je obavljala poslove u sjedištu uprave tuženika, te je tuženik uvidom u knjigovodstvenu dokumentaciju dana 21.svibnja 2021.godine utvrdio da tužiteljica nije niti na jednom od tih dokumenata započela s unošenjem opisanog teksta slovima, nije obavijestila tuženika o eventualnoj spriječenosti da u zadanom roku postupi po nalogu, niti je na bilo koji način dala tuženiku razloge o

nepostupanju po nalogu tuženika, slijedom čega je tuženik zaključio da tužiteljica ignorira radni nalog koji joj je uputio tuženik.

Tuženik je stoga utvrdio da na ukupno opisani način tužiteljica opstruira organizaciju rada tuženika, da ne poštuje radnu atmosferu i primjerenu komunikacije, da ne poštuje nalog tuženika i ignorira radne obveze tj. obveza iz ugovora o radu, te takav odnos tužiteljice prema poslu i ugovoru o radu po ocjeni tuženika predstavlja njeno teško kršenje obveze iz ugovora o radu.

Tuženik dalje tvrdi da je tužiteljicu višekratno u tijeku trajanja njenog radnog odnosa kod tuženika upozoravao na kršenje ugovorne obveze i pri tom je upoznao tužiteljicu na mogućnost otkaza ugovora o radu u slučaju opetovanog kršenja obveza iz ugovora o radu.

Tako je tuženik već upozoravao tužiteljicu povodom kršenja obveze iz ugovora o radu i to:

- dana 23.rujna 2013.god.tuženik je pismeno upozorio tužiteljicu na njeno kršenje obveze iz ugovora o radu budući da je dana 12.rujna 2013.god.obavljajući redovan posao na porti kamenoloma Antenal dopustila da službena osoba -viši sanitarni inspektor uđe u prostor kamenoloma bez adekvatne prатnje ovlaštenog radnika tuženika,
- dana 04.srpnja 2017.god. tuženik je pismeno upozorio tužiteljicu na njeno kršenje obveze iz ugovora o radu budući da je za vrijeme redovnog radnog vremena umjesto da obavlja poslove vezane za opis radnog mjesta ispunjavala križaljke iz novina ,
- dana 06.travnja 2020.god.tuženik pismeno upozorio tužiteljicu na njeno tada kršenje obveze iz ugovora o radu budući da se u tijeku ožujka 2020.god.u više navrata ogлуšila na pismene (e-mail)upute neposredno nadređene joj osobe koje se odnose na mjere zaštite na radu koje poduzima tuženik u okolnostima izazvanim koronavirusom (SARS-CoV-2), da bi potom nakon što joj je i usmeno skrenuta pažnja na dostupna zaštitna sredstva, racionalno korištenje svih tih zaštitnih sredstava i mjere tuženika, inicirala nepotrebne razgovore i krajnje neprimjereno komentirala novonastale okolnosti.

Tuženik dalje tvrdi da se tužiteljica na te opomene tuženika po njihovom primitku nije pismeno očitovala u pravcu osporavanja njihov sadržaja.

Tuženik dalje navodi da prije donošenja odluke o otkazu ugovora o radu nije tužiteljici omogućio iznošenje obrane sukladno čl. 119.st. 2. Zakona o radu budući da je iz pismenih isprava evidentno da se tužiteljica ogлуšila o nalog tuženika u cijelosti(nije popunila niti jedan dokument)bez da je tuženika obavijestila o postojanju eventualnog razloga nepostupanja po nalogu,kao što je evidentna neprimjerena komunikacija tužiteljice i sadržaj kršenja obveza iz ugovora o radu, da joj je određeno trajanje otkaznog roka od jednog mjeseca i jednog tjedna sukladno čl. 122 st.1.t.5 i t.3 Zakona o radu, te da je tužiteljicu oslobodio obveze rada radi čega otkazni rok teče za vrijeme godišnjeg odmora, plaćenog dopusta te razdoblja eventualne privremene nesposobnosti za rad, sve sukladno čl.121 st.5 Zakona o radu, a budući da je tužiteljica navršila 60 godina (rođena je 22. veljače 1960. god.) tuženik je proveo postupak propisan odredbom iz članka 151. Zakona o radu u sklopu kojeg se sindikalni povjerenik pismeno dana 24.svibnja 2021. godine suglasio s otkazom ugovora o radu.

Tuženik slijedom iznijetog predlaže sudu donošenje presude kojom će tužiteljicu odbiti sa njenim tužbenim zahtjevom u cijelosti i naložiti joj da tuženiku nadoknadi trošak postupka.

10. U odnosu na preinačeni tužbeni zahtjev za sudski raskid ugovora o radu i isplatu tuženik navodi kako je tužiteljica preinakom samo odredila drugi datum sudskog raskida ugovora o radu umjesto 27. siječnja 2023. godine, sada je taj datum određen s 8. travanj 2022. godine, o čemu se tuženik već detaljno očitovao u odgovoru na tužbu pri kojim navodima ostaje i u odnosu na preinačeni zahtjev. U odnosu na tužbeni zahtjev za isplatu plaća tuženik osporava zahtjev tužiteljice u cijelosti, navodeći kako ne osporava autentičnost obrasca IP odnosno da je isti sastavljen od strane tuženika, a obrazac je tužiteljica dostavila u spis uz podnesak od 18. ožujka 2025. godine, međutim tvrdi kako je neosnovan tužiteljin zahtjev za utvrđenje da nije dopuštena odluka tuženika od 21. svibnja 2021. godine o otkazu ugovora o radu tužiteljici i da njen radni odnos kod tuženika nije prestao, slijedom čega je neosnovan i njen zahtjev za isplatu plaća, te predlaže donošenje presude kojom će odbiti tužiteljicu s njenim tužbenim zahtjevima u cijelosti.
11. Provedeni dokazi ocijenjeni su u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a, te je sud temeljem ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno utvrdio da je postavljeni tužbeni zahtjev djelomično osnovan.
12. Predmet spora u ponovljenom suđenju je utvrđivanje nedopuštenost redovitog otkaza ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja radnika kojeg je tuženik dao tužiteljici Odlukom otkazu ugovora o radu na neodređeno vrijeme od dana 24. svibnja 2021. godine, utvrđivanje dana sudskog raskida ugovora o radu i odlučivanje o osnovanosti i visini naknade štete zbog sudskog raskida ugovora o radu, te zahtjev tužiteljice za isplatu plaće za mjesece srpanj, kolovoz, rujna, listopad, studeni i prosinac 2021. godine, te za siječanj, veljaču i ožujak, kao i za osam dana mjeseca travnja 2022. godine u visini od 6.658,61 eura sa zakonskom zateznom kamatom.
13. Tijekom postupka između parničnih stranaka nije bilo sporno:
- da je tužiteljica bila u radnom odnosu kod tuženika od 1. travnja 2004. godine, i temeljem ugovora o radu od 17. svibnja 2012. god. i njegovih aneksa od 01. prosinca 2014. god., 30. srpnja 2015. god., 26. rujna 2016. god. i 25. svibnja 2018. godine;
 - da je tužiteljica kod tuženika bila u radnom odnosu na neodređeno vrijeme sa opisom posla između ostalih i onih koji se odnose na izradu knjigovodstvene dokumentacije - uplatnica i isplatnica;
 - da je tužiteljica kod tuženika bila u radnom odnosu neprekidno 17 godina;
 - da je tuženik donio Odluke o otkazu ugovora o radu od 24. svibnja 2021. godine;
 - da je tužiteljica rođena 22.02.1960.
14. Među parničnim strankama je sporno da li postoje razlozi radi kojih bi bio dopušten otkaz ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja tužiteljice, kao radnice, kod tuženika, kao poslodavca, te je s tim u vezi sporna i visina tužbenog zahtjeva za naknadu štete zbog sudskog raskida ugovora o radu i isplatu plaća zbog nedopuštenosti otkaza.
15. Čitanjem Odluke o otkazu ugovora o radu od 24.05.2021. (list 14-17) sud utvrđuje da je tužiteljici otkazan ugovor o radu zbog teške povrede radne obveze. Kao razloge na kojima tuženik, kao poslodavac, temelji svoju odluku navedeno je da je tužiteljica kod tuženika obavljala poslove radnog mjesta prodavač-fakturista-

portir-čistačica, te da, između ostalog, u izvršavanju obveza iz ugovora o radu sastavlja i prateću knjigovodstvenu dokumentaciju.

Tuženik navodi kako je uočio da knjigovodstvena dokumentacija koju je tužiteljica, kao radnica, sastavljala 2021. godine nije sastavljena na adekvatan način budući da nedostaje tekst (slovima) koji bi pratio novčane iznose izražene brojevima u kunama, te je radnici 20.05.2021. godine oko 09,45 sati dat usmeni nalog da knjigovodstveni dokumentaciju koju je sastavljala upotpuni unošenjem teksta (slovima) koji bi pratio novčane iznose izražene brojevima u kunama do jutarnjih sati 21.05.2021. godine kako bi knjigovodstvena dokumentacija bila sastavljena s knjigovodstvenim standardima koje primjenjuje poslodavac, na što je radnica reagirala i negodovala neprimjereno povišenim tonom i neprimjerenom komunikacijom.

Tuženik navodi kako je dana 21.05.2021. godine uvidom u knjigovodstvenu dokumentaciju utvrdio da radnica nije niti na jednom od dokumenata započela s korigiranjem, niti je obavijestila poslodavca o eventualnoj spriječenosti da u zadanom roku postupi po nalogu, niti je poslodavcu dala valjane razloge za nepostupanje po nalogu, pa je poslodavac zaključio kako radnica ignorira nalog poslodavca, iako je njezina obveza iz ugovora o radu da postupa po nalogima poslodavca, čime opstruira organizaciju rada i šalje negativne poruke radne nediscipline i samovolje, a poslodavac ocjenjuje da je takav odnos radnice prema poslu predstavlja teško kršenje obveza iz ugovora o radu.

Tuženik dalje navodi da je već ranije, kao poslodavac, upozoravao tužiteljicu, kao radnicu, na kršenje obveza iz radnog odnosa pismenim upozorenjima:

- od 23.09.2013. godine kada je pri obavljanju poslova na porti dopustio da salužbena osoba-viši sanitarni inspektor dana 12.09.2013. godine uđe u prostor kamenoloma bez adekvatne pratnje ovlaštenog radnika poslodavca;
- od 04.07.2017. godine kada je za vrijeme redovnog radnog vremena radnica ispunjavala križaljke iz novina umjesto obavljanja poslova svojeg radnog mjesta;
- od 06.04.2020. godine kada se radnica oglašila na pismene upute neposredno nadređene osobe koje se odnose na mjere zaštite na radu u okolnostima epidemije korona virusa, te kada je inicirala nepotrebne razgovore i krajnje neprimjerene komentare vezano uz racionalno korištenje zaštitnih sredstava.

Tuženik navodi kako je kod radnice u pitanju kontinuirano neprimjereno ignoriranje naloga poslodavca i neprimjerena komunikacija što je suprotno odredbama ugovora o radu i Zakona o radu, te Zakona o obveznim odnosima, jer je obveza radnika da poslodavcu stavi na raspolaganje sav svoj radni potencijal, da savjesno izvršava radne obveze što uključuje postupanje po nalogima poslodavca i primjerenu komunikaciju.

Tuženik navodi da je kao poslodavac u odnosu na ukupnost radnji radnice, kao i u odnosu na njezine pojedinačne radnje izgubio povjerenje u radnicu i da za njezinom radom kako ga ista obavlja nema interesa niti potrebu jer okolnosti pod kojima radnica nije izvršavala obveze iz radnog odnosa imaju karakter teške povrede radne obveze zbog koje je poslodavac ocijenio da je ta povreda takva da su ispunjene pretpostavke iz Pravilnika o radu i čl.115.st.1.toč.3. Zakona o radu za otkaz ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja radnika.

Tuženik navodi kako prije donošenja odluke o otkazu, sukladno ovlaštenju iz čl.119.st.2. Zakona o radu, nije omogućio radnici da iznese svoju obranu budući da je evidentno da se radnica oglašila o nalogu poslodavca i neprimjereno komunicirala, te je sukladno čl.151. Zakona o radu poslodavac proveo propisani

postupak i upoznao sindikalnog povjerenika Dijega Ribarića s radnjama radnice kojima je počinila kršenje obveze iz ugovora o radu, te se sindikalni povjerenik pismeno suglasio s odlukom poslodavca o otkazu ugovora o radu radnici.

Tuženik je u odluci o otkazu dalje naveo kako je radnicu za vrijeme trajanja otkaznog roka oslobodio od obveze rada tako da sukladno čl.121.st.5. Zakona o radu otkazni rok teče i za vrijeme trajanja godišnjeg odmora, plaćenog dopusta, te eventualne privremene nesposobnosti za rad.

16. Sukladno čl.135.st.3. Zakona o radu (Narodne novine 93/2014, 127/2017, 98/2019, 151/2022, 64/2023 – dalje: ZOR) propisano je da je u slučaju spora zbog otkaza ugovora o radu, teret dokazivanja postojanja opravdanog razloga za otkaz ugovora o radu je na poslodavcu ako je ugovor o radu otkazao poslodavac.
17. Vezano uz sadržaj spornog naloga i roka za izvršenje istoga, sud je, temeljem iskaza zakonske zastupnice tuženika Suzi Boscolo Contadin, tužiteljice Grozdane Pandža, te saslušanih svjedokinja Sijajne Ferenac, Ljiljane Flego, Emilie Berković, Ljube Gasperini i Ivane Pavičić, utvrdio kako je dana 20.05.2021. godine u jutarnjim satima izdan usmeni nalog od strane zakonske zastupnice tuženika Suzi Boscolo Contadin da djelatnice u prodaji ispune uplatnice/isplatnice na način da iznos koji je na tim ispravama upisan brojkom upišu i slovima, te da nije bilo nikakvih drugih detalja, niti dopuna naloga, da se je taj nalog trebao provesti do sljedećeg jutra 21.05.2021. godine, a takav je nalog djelatnicama u prodaji, koje su bile u prvoj smjeni, telefonom prenijela voditeljica računovodstva Ivana Pavičić.
18. Pored navedenog utvrđeno je kako su u prodaji toga dana 20.05.2021. godine u prvoj smjeni radile tužiteljica u kamenolomu „Vilanija“, i Ljiljana Flego u kamenolomu „Antenal“, dok su u drugu smjenu došle djelatnice Emilia Berković u kamenolomu „Vilanija“ i Ljuba Gasperini u kamenolomu „Antenal“, te su djelatnice iz prve smjene nalog prenijele djelatnicama iz druge smjene.
19. Iz Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 17.05.2021. (list 4-9) utvrđeno je da je tužiteljica obavljala poslove radnog mjesta prodavač-fakturista-portir-čistačica, dok je iz Izvoda iz sistematizacije (list 95-96) u toč.7. sadržan je opis poslova radnog mjesta prodavač-fakturista-portir-čistačica, te je u opisu poslova izričito navedeno da, između ostalog, ispisuje i dostavlja dnevnu i mjesečnu dokumentaciju o prodaji roba i usluga, iz čega sud zaključuje kako je tužiteljica u okviru svojih poslova i radnih zadataka bila zadužena i za ispunjavanje uplatnica/isplatnica.
20. Vezano uz način na koji je trebalo ispuniti nalog, odnosno da li je iste uplatnice/isplatnice bilo potrebno vaditi iz registratora ili nije, tužiteljica je u svojem iskazu objasnila kako je ona smatrala da se za napraviti navedeni posao na pravilan način moraju naći kopije uplatnica/isplatnica koje su bile u ladicama, dok je original išao uz blagajnički izvještaj, zatim se mora rasklamati blagajna, kako bi se isti takav upis novčanih iznosa napravio i na kopijama uplatnica/isplatnica, a to sve kako bi kopija uplatnica odnosno isplatnica odgovarala originalu budući da se prilikom ispunjavanja uplatnica/isplatnica uzima blok i ispisuje original i kopija, nakon čega se original vadi van iz bloka i prilaže uz blagajnički izvještaj.

21. Iz iskaza saslušanih svjedokinja Ljiljane Flego i Ljube Gasperini, koje su također trebale postupati po tom nalogu, sud zaključuje kako su i one smatrale da se radi ispunjavanja uplatnica/isplatnica treba izvući originalne uplatnice/isplatnice, otklamati, uzeti njihove kopije koje su se nalazile u prodaji, zatim odgovarajuću uplatnicu/isplatnicu staviti na odgovarajuću kopiju, zatim ispisati slovima tamo navedeni iznos te zatim vratiti u registrator na mjesto.
22. S druge strane saslušana svjedokinja Gordana Scropetta u svojem je iskazu navela da je nakon svojeg premještaja u prodaju dobila i nalog da popuni uplatnice/isplatnice konkretno da na uplatnice/isplatnice slovima ispiše brožčani iznos koji je na istima već bio ispisan, te da su se uplatnice/isplatnice mogle ispuniti unutar dokumenta bez odvajanja odnosno da se popunjavanje uplatnica/isplatnica moglo ispuniti i u registratoru bez vađenja van, da je ispunjavala samo original koji se nalazio u registratorima, dok kopije uplatnica/isplatnica nije ispunjavala jer ih nije imala i nije znala gdje su bile spremljene, da je poslove ispunjavanja uplatnica/isplatnica obavljala uz svoje ostale poslove, te je iste obavljala i za vrijeme marende, te da je danu znala ispuniti 3-4 registratora.
23. I prema tvrdnji svjedokinje Ivane Pavičić, koja kod tuženika obavlja poslove voditeljice računovodstva, cijeli dokument blagajne zaklaman je jednom na gornjem kraju i jednom na donjem kraju, te se na uplatnice/isplatnice koje se nalaze na komadu papira može pisati bez da se dokument blagajne treba rasklamati.
24. Čitanjem i pregledom primjerka uplatnice i primjerka isplatnice (list 160) utvrđeno je da se brožčani iznos napisan u kunama, trebao u nastavku upisati i slovima na polja označena vodoravnim crtama.
25. Zakon o računovodstvu (Narodne novine 85/2024, 145/2024, 151/2025, 59/2026) propisuje u čl.8.st.1. da je knjigovodstvena isprava svaki interno ili eksterno sastavljen pisani dokument ili elektronički zapis o poslovnom događaju te čini osnovu za unos podataka o poslovnom događaju u poslovne knjige dok je u čl.8.st.2. propisano da knjigovodstvena isprava mora nedvojbeno i istinito sadržavati sve podatke o poslovnom događaju, a u čl.9.st.1. propisuje da knjigovodstvena isprava mora biti vjerodostojna, uredna i sastavljena na način da osigurava pravodobni nadzor.
26. Blagajničke uplatnice i isplatnice se prema ocjeni ovog suda mogu podvesti po pojam knjigovodstvene isprave u smislu prethodno citiranog Zakona o računovodstvu, a upisivanje iznosa slovima i brojkama je računovodstveni standard koji osigurava tu vjerodostojnost i sprječava naknadno prepravljnje dokumenata.
27. Okolnost što je svjedokinja Gordana Scropetta ispunila samo originale, bez kopija, za što nije trebala vaditi uplatnice/isplatnice van registratora, a što notorno skraćuje vrijeme unosa, upućuje na zaključak da takva računovodstvena isprava nije sastavljena u skladu s propisima kojima se uređuje računovodstvo, a isto proizlazi iz iskaza voditeljice računovodstva Ivane Pavičić koja je iskazala da po pravilu računovodstvene struke kopija isprave mora biti istovjetna originalu.
28. Stoga dovodeći izvedene dokaze u međusobnu povezanost sud zaključuje kako je radi vjerodostojnosti i urednosti knjigovodstvene isprave konkretno blagajničkih

uplatnica/isplatnica, na jednaki način potrebno ispuniti i original i kopiju, pa je radi urednog ispunjavanja naloga tužiteljica trebala postupiti na način kako je sama opisala i shvatila dobiveni nalog tj. da iz registratora izvadi original uplatnice/isplatnice, da pronađe kopiju odnosno indigo i zatim da slovima upiše brožani iznos, te original vrati natrag u regulator.

29. Premda zakonska zastupnica tuženika kao i svjedokinja voditeljica računovodstva Ivana Pavičić tijekom ovog postupka tvrde da uplatnice/isplatnice radi popunjavanja nije trebalo vaditi van odnosno rasklamavati i zatim ponovno zaklamati, iz provedenih dokaza proizlazi kako takav nalog nije izdan djelatnicama u prodaji koje su trebalo izvršiti nalog, uključivo i tužiteljicu.
30. Vezano uz obujam posla koji je bio obuhvaćen spornim nalogom utvrđeno je da je dana 20.05.2021. godine na radno mjesto tužiteljice, u kamenolom „Vilanija“, doneseno ukupno 8 registratora, a prema njezinom iskazu to je bilo između 10,30-11,00 sati, dok je na radno mjesto Ljiljane Flego, u kamenolom „Antena“, isto doneseno 8 registratora, a prema iskazu svjedoka Marka Jurice to je bilo u 10,45 sati, budući da je svjedok vidio da su regulatori doneseni u kamionu i zapamtio da je to bilo upravo u to vrijeme jer je u 10,30 završila marena i on je krenuo s ukrcajima kamiona.
31. I iz iskaza svjedokinje voditeljice računovodstva utvrđeno je kako je oko 09:30 sati zvala radnike da dođu po regulatore, nakon čega je iste trebalo odvesti tužiteljici do kamenoloma „Vilanija“ kod Umaga, a ovome sudu je notorno da od Novigrada, gdje je sjedište tuženika, pa do kamenoloma „Vilanija“ kod Umaga, gdje je radno mjesto tužiteljice, treba između 15-20 minuta vožnje, što ne uključuje vrijeme ukrcaja regulatora na kamion i iskrcaja na mjestu dostave.
32. Nadalje, vezano uz razdoblje koje je obuhvaćeno nalogom sud je iz iskaza tužiteljice, te saslušanih svjedokinja Ljiljane Flego i Ljube Gasperini, utvrdio kako se nalog odnosio na razdoblje od 01.01.2021. godine, pa sve do dana kada je nalog izdan tj. do 20.05.2021. godine, a to je potvrđeno i iskazom voditeljice računovodstva Ivane Pavičić, odnosno radi o razdoblju od oko 5 i po mjeseci.
33. Vezano uz okolnost koliko je registratora dostavljeno kao radni zadatak tužiteljice sud iz njezinog iskaza zaključuje kako je ona imala za ispuniti 4 regulatora, dok je 4 regulatora trebala ispuniti kolegica koja radi na istom radom mjestu, ali u drugoj smjeni (Emilija Berković – op. suda).
34. Vezano uz okolnost koliki broj "blagajni", odnosno koliko je uplatnica i isplatnica tužiteljica trebala popuniti iz iskaza tužiteljice i saslušanih svjedokinja Ljiljane Flego i Ljube Gasperini proizlazi zaključak kako ne znaju o kojem točnom broju se radi obzirom da nisu sastavljale regulatore, već je to činila interna kontrola kod tuženika.
35. S druge strane svjedokinja Ivana Pavičić je detaljno u svojem iskazu opisala da je svaki regulator sadržavao oko 13 blagajni, a svaka od tih blagajni po dvije uplatnice i dvije isplatnice, slijedom čega sud zaključuje kako se radilo od oko 26 uplatnica i 26 isplatnica odnosno ukupno 52, što bi za 8 regulatora iznosilo ukupno 416 uplatnica/isplatnica.

36. Obzirom da je svjedokinja Ivana Pavičić u iskazu dalje pojasnila kako je za svaku blagajnu jedna djelatnica trebala popuniti jednu uplatnicu i jednu isplatnicu, a druga djelatnica isto jednu uplatnicu i jednu isplatnicu, što znači po pola, slijedom čega sud zaključuje da je tužiteljica trebala ispuniti oko 208 uplatnica/isplatnica ($416 / 2 = 208$).
37. Vezano uz okolnost o kolikom vremenu se radilo kao dijelu radnog vremena tužiteljice koje je bilo potrebno za postupanje po radnom zadatku
38. Nadalje, tužiteljica u svojem iskazu navodi kako bi joj za ispuniti jednu uplatnicu odnosno isplatnicu trebalo oko 10 minuta jer bi prvo trebala naći kopiju u ladicama, zatim rasklamati blagajnu, zatim spojiti kopiju i original, ispisati, zatim sve to zaklamati, a isto navodi i svjedokinja Ljuba Gasperini koja iz iskustva zna koliko za taj posao trebao vremena uz njezin tekući posao, tako da bi joj za upisati samo tekstualni dio brojčanog iznosa trebalo 1-2 minute, međutim kako prethodno cijelu tu knjigovodstvenu ispravu treba otklamati te zatim ponovno zaklamati, jer se tekst ne može upisivati u 99% slučajeva ako se te radnje ne učine, navodi kako joj za to treba barem 10 minuta, te smatra da bi, uz tekući posao, tog dana mogla ispuniti 10 uplatnica/isplatnica.
39. Voditeljica računovodstva Ivana Pavičić u svojem iskazu navodi kako su uplatnice/isplatnice za navedeno razdoblje, na koje je glasio nalog, ispunjenje naknadno za što je trebalo dvije smjene tj. jedan radni dan, te se popunjavanje uplatnica/isplatnica se vršilo uz redovan rad.
40. Okolnost što je zakonska zastupnica tuženika Susi Boscolo Contadin iskazala da joj je za ispunjavanje jedne uplatnice odnosno isplatnice trebalo 12 sekundi sud ocjenjuje nevjerodostojnim budući da je ista navedenu radnju napravila iz položaja predsjednice uprave gdje ju pri ispunjavanju nitko nije ometao, niti je morala brinuti o dolasku kamiona, podizanju rampe, ispisu faktura i sl. tj. nije morala voditi računa o svim onim odvrćajućim okolnostima na koje je trebala paziti tužiteljica.
41. Po ocjeni ovog prvostupanjskog suda za pravilno popunjavanje uplatnica/isplatnica, sukladno propisima o računovodstvu, potrebno je na jednaki način ispuniti i original i kopiju, a ne samo original, kao što je to učinila Gordana Scropetta, te sud prihvaća i ocjenjuje vjerodostojnim iskaze tužiteljice i svjedokinja Ljiljane Flego, Ljube Gasperini i Emilije Berković kada navode da bi za izvršenje naloga prvo iz registratora trebale izvaditi blagajnički izvještaj, isti rasklamati, spojiti original i kopiju uplatnice/isplatnice, napisati slovima brojčani iznos i zatim sve to vratiti natrag u registrator, te sud ocjenjuje logično i životno da bi po jednom blagajničkom izvještaju, uz redovan posao, djelatnici trebalo oko 10 minuta za ispuniti jednu uplatnicu odnosno isplatnicu.
42. To bi značilo da bi tužiteljici za ispuniti njezin dio od oko 208 uplatnica/isplatnica trebalo 2.080 minuta ($208 \times 10 = 2.080$).
43. Obzirom da su tužiteljici registratori dovezeni između 10,30-11 sati, a njezino radno vrijeme je dana 20.05.2021. godine bilo od 07,00 do 14,30 sati, što znači da joj je za ispuniti 208 uplatnica preostalo između 3,5 do 4 sata radnog vremena od čega

treba oduzeti pola sata potrebnog za primopredaju smjene, za što prema iskazu tužiteljice i svjedokinja Ljiljane Flego, Ljube Gasperini i Emilije Berković treba oko 30 minuta, slijedom čega sud zaključuje da je tužiteljica za ispuniti nalog imala oko 3 sata radnog vremena dana 20.05.2021., a budući da je nalog trebalo izvršiti do 08,00 sati idućeg dana to znači još 1 sat radnog vremena 21.05.2021. godine, što bi ukupno iznosilo 4 sata odnosno 240 minuta, što je po ocjeni ovog prvostupanjskog suda očito nedovoljno dug rok za ispuniti nalog.

44. Iz iskaza svjedoka Jurica Marka sud je utvrdio kako isti nema saznanja da bi tužiteljica odbila postupiti po nekom nalogu, njemu je poznato da je tužiteljica bila dobar radnik i da nije bilo prigovora od kupaca na njezin rad, nadalje iz iskaza svjedoka Pruhar Vlade utvrđeno je kako istome nije poznato da li je na rad tužiteljice bilo nekih prigovora, niti mu je poznato nešto o tome da tužiteljica možda ne bi izvršila neki radni nalog koji je dobila, te je iz iskaza svjedoka Vukić Harija sud utvrdio kako se isti od 01.01.2021. nalazi u mirovini, te da nema saznanja o tome koje je zadatke tužiteljica dobivala da ih ispuni, niti ima saznanja o tome da li je tužiteljica dobivala upozorenja uz obavljanje poslova vezano uz svoj rad, tako da sud iskaze saslušanih svjedoka Jurica Marka, Pruhar Vlade i Vukić Harija ocjenjuje nevažnim dokaznim prijedlozima u odnosu na utvrđenje ikakvih odlučnih činjenice vezane uz dobiveni nalog i njegovo ispunjenje od strane tužiteljice.
45. Sud smatra kako tuženik, kao poslodavac, ima pravo od svih svojih radnika, uključivo i tužiteljicu, očekivati da se radnici ponašaju disciplinirano i profesionalno, te da poštuju propisani proces i organizaciju rada, kako je to odredio poslodavac.
46. Ovome sudu je nedvojbeno kako nepostupanje po nalogu poslodavca, predstavlja opravdani razlog za redoviti otkaz ugovora o radu zbog skrivljenog radnikovog ponašanja.
47. U konkretnoj pravnoj stvari sud slobodnom ocjenom zaključuje kako je izvršenje radnog naloga ispunjavanja uplatnica/isplata, na način da iznos koji je na istim ispravama upisan brojkom upiše i slovima, zavisilo isključivo o tužiteljici, a ne o radnjama koje su trebali prethodno izvršiti drugi radnici odnosno nije ovisilo o okolnostima na koje tužiteljica nije mogla utjecati, tako da je tužiteljica bila u objektivnoj mogućnosti izvršiti sadržaj izdanog naloga.
48. Međutim, sud isto tako slobodnom ocjenom zaključuje, uzimajući u obzir da su tužiteljici registratori dovezeni između 10,30-11 sati dana 20.05.2021. godine, a redovno radno vrijeme joj je trajalo do 14,30 sati, dok je nalog trebalo izvršiti do 08,00 sati idućeg dana 21.05.2021. godine, da je zadani rok za izvršenje naloga prekratak i nije primjeren niti objektivno određen od strane poslodavca na način da tužiteljica konkretnog dana uredno, na vrijeme i potpuno izvrši dobiveni nalog.
49. Pri tome treba uzeti u obzir i okolnost da je tužiteljica, osim poslova fakturista, obavljala još i poslove prodavača-portira-čistačice, te je kritičnog dana imala za obaviti i druge poslove vezane uz ulazak i izlazak kamiona iz kamenoloma, vaganje praznih kamiona, a nakon što kamion obavi ukrcaj ponovno vaganje s teretom, pri čemu u slučaju da je teret ukrcan za veleprodaju printa otpremnice i iste daje na potpis, a u slučaju da je za teret maloprodaju isto printa otpremnice i daje na naplatu.

50. Tome treba dodati i da tuženik, kao poslodavac, nije dopustio da se registratori odnesu kući radi popunjavanja, a iz iskaza svjedokinje Ivane Pavičić proizlazi kako tužiteljici pri izdavanju naloga nije rekla da može ostati raditi prekovremeno u svrhu ispunjavanja naloga.
51. Nadalje, sud utvrđuje kako tuženik nije predočio niti jedan razlog radi čega je sporni nalog trebalo izvršiti unutar roka kraćeg od 24 sata, niti zašto je za izvršenje istog posla čekao 5 mjeseci tj. od 01.01.2021. godine pa do 20.05.2021. godine, a onda odjedanput je posao trebalo obaviti unutar kraćeg vremena od 24 sata.
52. Stoga ovaj prvostupanjski sud i u ponovljenom suđenju ostaje pri svojoj ocjeni da zadani rok za izvršenje naloga poslodavca nije bio dovoljno dug niti primjeren da u istom roku tužiteljica, kao radnik, ima objektivnu mogućnost ispuniti nalog, slijedom čega sud smatra da tuženik nije dokazao postojanje razloga ignoriranja naloga poslodavca od strane tužiteljice.
53. Vezano uz tužnikovu tvrdnju iz Odluke o otkazu ugovora o radu od 24.05.2021. (stranica 14-17), da je tužiteljica, nakon dobivenog naloga, reagirala neprimjerenom povišenim tonom i neprimjerenom komunikacijom, ista u svojem iskazu osporava da bi u komunikaciji s voditeljicom knjigovodstva gđom. Ivanom Pavičić koristila povišeni ton i ponašala se neprimjerenom.
54. S druge strane saslušana svjedokinja Ivana Pavičić u svojem iskazu navodi da je joj je tužiteljica, nakon što joj je telefonom prenijela nalog, povišenim tonom odgovorila da ona to nikada nije radila i zbog čega to mora raditi, a njezin iskaz potvrđen je iskazom zakonske zastupnice tuženika Suzi Boscolo Contadin, koja je bila prisutna telefonskom razgovoru i čula kako je tužiteljica s gđom. Pavičić razgovarala povišenim tonom tako da gđa. Pavičić od nje nije niti mogla doći do riječi, slijedom čega sud zaključuje kako je prva reakcija tužiteljice na dobiveni nalog od nadređenog radnika uistinu bila neprimjerena, budući da je u pravu tuženik kada navodi da bi radnik u ophođenju s ostalim radnicima trebao primjerenom komunicirati.
55. Sud ne nalazi niti jedan razlog radi čega bi svjedokinja Ivana Pavičić kao i zakonska zastupnica tuženika Suzi Boscolo Contadin, prethodno upozorene, lažno iskazivale i teretile tužiteljicu za neprimjerenom komunikacijom, slijedom čega sud smatra kako je tuženik dokazao postojanje razloga neprimjerene komunikacije i odnosa prema nadređenim radnicima.
56. Nadalje, vezano uz tužnikovo pozivanje na ranija upozorenja tužiteljici, kao radnici, na kršenje obveza iz radnog odnosa, što je poslodavac cijenio kao otegotnu okonost pri donošenju odluke o otkazu, sud je čitanjem dopisa Antenala d.o.o. od 23.09.2013. (list 33-34) utvrdio da je tužiteljica upozorena na kršenje obveza iz ugovora o radu jer je pri obavljanju redovnog rada na porti kamenoloma „Antenal“ dana 12.09.2013. godine dopustila da službena osoba – viši sanitarni inspektor Nenad Ferencić - uđe u prostor kamenoloma bez adekvatne pratnje ovlaštenog radnika poslodavca odnosno da nije ovlaštena dopuštati samostalan ulaz bilo kojoj službenoj osobi, a da prethodno ne obavijesti poslodavca o prisutnosti takve osobe,

te je upozorena na mogućnost otkaza ugovora o radu u slučaju da nastavi s kršenjem obveza iz radnog odnosa.

57. Po svojoj pravnoj prirodi pisano upozorenje nije odluka poslodavca protiv koje bi radnik imao pravo na sudsku zaštitu s smislu čl.133. ZOR-a, budući da davanjem upozorenja radniku, pa tako i tužiteljici, nije povrijeđeno njegovo pravo iz radnog odnosa, već se radi o zakonskoj pretpostavci za otkaz ugovora o radu uvjetovanog ponašanjem radnika, te se isto upozorenje ne može neposredno pobijati pred sudom, ali se neosnovanost istog može dokazivati u eventualnom sporu protiv odluke o prestanku ugovora o radu.
58. Čitanjem dopisa Antenal d.o.o. od 04.07.2017. (list 35) tužiteljica je upozorena na kršenje obveza iz radnog odnosa jer je dana 04.07.2017. godine prilikom obavljanja redovnog posla u kamenlomu „Antenal“ u redovnom radnom vremenu obavljala radnje koje nisu vezane uz opis njezinog radnog mjesta odnosno da je ispunjavala križaljke u novinama, te je upozorena na mogućnost otkaza ugovora o radu u slučaju da nastavi s kršenjem obveza iz radnog odnosa.
59. Isto tako, čitanjem Upozorenja Antenal d.o.o. od 06.04.2020. (list 36-37) tužiteljica je upozorena na kršenje obveza iz radnog odnosa jer se u tijeku ožujka 2020. godine u više navrata oglašila na pismene upute nadređene osobe koje se odnose na mjere zaštite na radu koje poduzima poslodavac u okolnostima izazvanim korona virusom da bi potom nakon što joj je i usmeno skrenuta pažnja na dostupna zaštitna sredstva i na njihovo racionalno korištenje tužiteljica inicirala nepotrebne razgovore i krajnje neprimjereno komentirala novonastale okolnosti, te je upozorena na mogućnost otkaza ugovora o radu u slučaju da nastavi s kršenjem obveza iz radnog odnosa.
60. Dovodeći izvedene dokaze pod točkama 56.-59. ovog obrazloženja u međusobnu povezanost, te njihovom slobodnom ocjenom, sud utvrđuje kako je tužiteljica, kao radnik, prije donošenja Odluke o otkazu ugovora o radu na neodređeno vrijeme od dana 24. svibnja 2021. godine (list 14-17), tri puta pisanim putem upozorena na obveze iz radnog odnosa uz mogućnost otkaza ugovora o radu.
61. I sama tužiteljica je u svojem iskazu potvrdila da je dobila ukupno tri upozorenja zbog kršenja obveza iz radnog odnosa i to 1. puta 2013. godine kada je radila kao portir, i kada je u prostor pravne osobe pustila službenu osobu inspektora Ferenčića, te navodi da je tako postupila jer joj se od odgovornih osoba tuženika nije nitko javljao.
- Tužiteljica dalje navodi kako je 2. upozorenje dobila iz razloga jer su osobe iz uprave došle na njezino radno mjesto kada je radila kao prodavač-fakturista i tada su pregledom radnog stola u najdonjoj ladici pronašli križaljke, te je upozorenje dobila i druga osoba koja je tada radila na radnom mjestu prodavača-fakturista, te je utvrđeno da su neke od pronađenih križaljki bile njezine, a neke od drugih zaposlenika, te se utvrdilo da su rukopisi bili razni.
- Dalje navodi kako je 3. upozorenje dobila 2020. ili 2021., tijekom trajanja epidemije virusa Covid-19, jer je koristila 2 para rukavica na obje ruke, a objašnjeno joj je da je trebala koristiti samo 2 komada zaštitnih rukavica.
- Tužiteljica dodatno tvrdi kako je nakon uručjenja pisanih upozorenja negirala da bi počinila povrede iz radnog odnosa, te je već nakon prvog upozorenja htjela pisano

reagirati i tužiti firmu, ali da je u razgovoru sa svojim odvjetnikom upućena da na isto upozorenje nema smisla reagirati.

62. Vezano uz upozorenje od 23.09.2013. (list 33-34) kojim je tužiteljica upozorena na kršenje obveza iz ugovora o radu jer je pri obavljanju redovnog rada na porti kamenoloma „Antenal“ dana 12.09.2013. godine dopustila da službena osoba – viši sanitarni inspektor Nenad Ferenčić - uđe u prostor kamenoloma bez adekvatne pratnje ovlaštenog radnika poslodavca, sud smatra kako je isto upozorenje osnovano.

To iz razloga jer je tužiteljica u to vrijeme obavljala i poslove radnog mjesta portira kako je to navedeno u čl.3. Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 17.05.2021. (stranica 4-9), a koji po svojoj naravi uobičajeno obuhvaćaju i kontrolu ulaza i izlaza iz poslovnih prostorija, što se odnosi i na službene osobe sanitarne inspekcije, pa je stoga u pravu tuženik, kao poslodavac, da se tužiteljčino dopuštanje sanitarnom inspektoru da samostalno uđe u poslovne prostorije tuženika, bez pratnje ovlaštenog radnika, ima smatrati nesavjesnim obavljanjem poslova radnog mjesta radi čega je upozorenje od 23.09.2013. (list 33-34) na kršenje obveza iz radnog odnosa osnovano.

63. Nadalje, vezano uz upozorenja od 04.07.2017. (list 35) koje se odnosi na ispunjavanje križaljki na radnom mjestu tijekom radnog vremena, svjedokinji Ljubi Gasperini je poznato da je tužiteljica dobila opomenu zbog križaljki pronađenih u ladici radnog mjesta, budući da je bila zajedno s gđom Sijajnom Ferenac kada su išle na prodajno mjesto po neke dokumente i tada su u jednoj ladici pronašle križaljke, međutim svjedokinji nije poznato tko je križaljke ispunjavao.

Obzirom da je tužiteljica priznala da je dio pronađenih križaljki bio njezin, sud ocjenjuje da je dano upozorenje od 04.07.2017. (list 35) bilo osnovano, budući da ispunjavanje križaljki na radnom mjestu tijekom radnog vremena predstavlja nesavjesno obavljanje poslova radnog mjesta radi čega je navedeno upozorenje na kršenje obveza iz radnog odnosa osnovano.

64. Nadalje, vezano uz Upozorenja Antenal d.o.o. od 06.04.2020. (list 36-37) svjedokinji Ivani Pavičić je poznato da je tužiteljica dobila opomenu jer zaštitna sredstva protiv virusa Covid-19 nije koristila na racionalan način, jer je problem bio u nestašici jednokratnih rukavica, pa tako svjedokinja navodi kako je napisala uputu na koji način treba koristiti zaštitne jednokratne rukavice i to na način da se dva para koriste do marende, a dva para nakon marende po svakoj smjeni, što bi značilo četiri para rukavica po svakoj smjeni, a isto je potvrđeno iz sadržaja poruke elektroničke pošte od 23.3.2020. godine (stranica 86), a po dobivenoj uputi da je tužiteljica inicirala nepotrebne razgovore i krajnje neprimjereno komentirala novonastale okolnosti.

65. Svjedok Marko Jurica u svojem je iskazu potvrdio kako mu je tužiteljica govorila da je dobila opomenu zbog prekomjernog korištenja rukavica i dezinfekcijskih sredstava, međutim također mu je poznato da je poslodavac prigovarao i drugim djelatnicima zbog prekomjernog trošenja zaštitnih sredstava.

66. Zakonom o zaštiti na radu (Narodne novine 71/2014, 118/2014, 154/2014, 94/2018, 96/2018) propisano je da je kao opće načelo da je poslodavac obavezan provoditi zaštitu na radu, dok s druge strane radnik ima obvezu osposobljavanja za rad na

siguran način, obvezu rada dužnom pažnjom, te obvezu suradnje s poslodavcem u rješavanju svih pitanja zaštite na radu.

67. Poslodavac je i u Ugovoru o radu na neodređeno vrijeme od 17.05.2021. (stranica 4-9), u čl.10.st.2. preuzeo obvezu da će radniku osigurati potrebna zaštitna sredstva i omogućiti mu uvjete za rad na siguran način provođenjem svih mjera zaštite na radu, te čuvati i poštivati osobnost radnika.
68. Ovome prvostupanjskom sudu je notorna činjenica da je već tijekom 03. mjeseca 2020. godine nastupio tzv. "lockdown" (zatvaranje) uslijed širenja pandemije virusa covid-19, kao i da je u tom najranijem stadiju bila povećana potražnja za zaštitnim sredstvima (maske za lice, dezinfekcijska sredstva, jednokratne najlonske rukavice i sl.), što je s druge strane dovodilo do njihove nestašice, tako da nije osnovana tvrdnja tužiteljice iz pripremnog podneska od 18.03.2025. (stranica 326-329) da se tuženik kao poslodavac ponašao na po načelu »... prištedimo radije nauštrb zdravlja negoli na rukavicama i sredstvima za čišćenje.«.
69. Stoga tužiteljčino iniciranje razgovora i neprimjereno komentiranje odluka poslodavca vezanih uz provedbu mjera zaštite na radu sud ocjenjuje neprimjerenim ponašanjem radnika koje se može podvesti pod ponašanje radnika kojim se krše obveze iz radnog odnosa, bez obzira što se tužiteljčini komentari u konkretnom slučaju ne mogu smatrati štetnima za ugled tuženika, a osobito kada ni sam tuženik, kao poslodavac, ne dokazuje da bi ponašanje radnice po njega imalo takve posljedice, pa sud stoga ocjenjuje da je Upozorenje od 06.04.2020. (stranica 36-37) bilo osnovano.
70. Svjedoci Hari Vukić i Ivana Andačić nemaju saznanja da bi tužiteljica dobivala opomenu ili neko upozorenje vezano uz radni odnos i svoj rad tako da njihove iskaze u tom dijelu sud ocjenjuje nevažnim dokaznim sredstvima jer se iz njihovih iskaza ne mogu utvrditi nikakve odlučne činjenice vezane uz ranija upozorenja tužiteljici, kao radnici, na kršenje obveza iz radnog odnosa.
71. Nakon provedenog postupka sud smatra kako su sva ranija upozorenja tužiteljici, kao radnici, na kršenje obveza iz radnog odnosa, bila opravdana u vrijeme kada su joj izdana.
72. ZOR ne propisuje rok trajanja pisanog upozorenja na kršenje obveza iz radnog odnosa, a niti dostavljeni interni akti poslodavca tj. Pravilnik o radu od 23.6.2015. (stranica 109-158) ne određuje takav rok.
73. Ocjenjujući opravdanost i vremensku povezanost izdanih upozorenja i kasnijeg ponašanja radnika radi kojeg je donesena odluka o otkazu, ovaj prvostupanjski sud smatra kako bi se poslodavac opravdano mogao pozivati na upozorenje unutar razumnog razdoblja kolje ne bi trebalo premašiti 12 mjeseci od njegovog izdavanja, te se od radnika ne može očekivati da ga staro upozorenje i dalje obvezuje i nakon tog razdoblja, jer bi se to moglo podvesti pod postupanje poslodavca na štetu radnika.
74. U konkretnom slučaju, obzirom da je Odluka o otkazu ugovora o radu donesena 24.05.2021. godine, sud ocjenjuje kako se prilikom donošenja iste odluke tuženik,

kao poslodavac, više nije mogao opravdano pozivati na ranija upozorenja izdana tužiteljici, jer je od izdavanja sva tri upozorenja proteklo više od 12 mjeseci, te sva navedena ranija upozorenja nije mogao cijeliti kao otegotne okolnosti za tužiteljicu prilikom donošenja odluke o otkazu.

75. Nadalje, čitanjem Odluke o otkazu ugovora o radu na neodređeno vrijeme od dana 24. svibnja 2021. godine (list 14-17) sud utvrđuje kako tuženik prije otkazivanja ugovora o radu nije omogućio tužiteljici da iznese svoju obranu jer smatra da postoje okolnosti zbog kojih nije opravdano očekivati od poslodavca da to učini iz čl.119.st.2. ZOR-a kojim je propisano da je prije redovitog ili izvanrednog otkazivanja uvjetovanog ponašanjem radnika, poslodavac dužan omogućiti radniku da iznese svoju obranu, osim ako postoje okolnosti zbog kojih nije opravdano očekivati od poslodavca da to učini, pri čemu je tuženik svoj postupak obrazložio time što se radnica oglasila o nalogu poslodavca i neprimjereno komunicirala s nadređenim radnikom.
76. Sud smatra kako okolnost što tuženik, kao poslodavac, nije omogućio tužiteljici da iznese svoju obranu, nema nikakvog utjecaja na nedopuštenost odluke o otkazu budući da iz citirane zakonske odredbe proizlazi nedvojbeni zaključak kako se radi o dispoziciji poslodavca, a ne o njegovo zakonskoj obvezi, te je tuženik u odluci obrazložio razloge radi čega prije redovitog otkazivanja uvjetovanog ponašanjem radnika nije omogućio tužiteljici da prije iznese svoju obranu obzirom na narušeni odnos povjerenja tuženika u odnosu na tužiteljicu zbog njezinih prethodnih kršenja radnih obveza.
77. Nadalje, čitanjem Odluke o otkazu ugovora o radu na neodređeno vrijeme od dana 24. svibnja 2021. godine (list 14-17) sud utvrđuje da je tužiteljici na pravilna način utvrđen otkazni rok u trajanju od jednog mjeseca i jednog tjedna, te da je tužiteljica u radnom odnosu kod tuženika neprekidno 17 godina, što je među parničnim strankama nesporna okolnost.
78. Sukladno čl.122.st.1.toč.5. ZOR propisano je da u slučaju redovitog otkaza otkazni rok je najmanje dva mjeseca i dva tjedna, ako je radnik u radnom odnosu kod istog poslodavca proveo neprekidno deset godina.
79. Međutim ZOR u čl.122.st3. propisuje da radniku kojem se ugovor o radu otkazuje zbog povrede obveze iz radnog odnosa (otkaz uvjetovan skrivljenim ponašanjem radnika - op. suda) utvrđuje se otkazni rok u dužini polovice otkaznih rokova utvrđenih u stavcima 1. i 2. ovoga članka tj. u čl.122.st.1.toč.5. ZOR-a, slijedom čega sud utvrđuje da je otkazni rok tužiteljici pravilno utvrđen u trajanju od jednog mjeseca i jednog tjedna odnosno u polovici propisanog otkaznog roka, tako da je odluka o otkazu u tom dijelu pravilno sastavljena.
80. Vezano uz navode tužiteljice da joj otkazni rok ne teče za vrijeme privremene nesposobnosti za rad, sud je čitanjem Odluke o otkazu ugovora o radu na neodređeno vrijeme od dana 24. svibnja 2021. godine (list 14-17) utvrdio kako je tuženik, kao poslodavac, oslobodio tužiteljicu od obveze rada za vrijeme trajanja otkaznog roka, slijedom čega je tuženik pravilno utvrdio da otkazni rok teče za vrijeme razdoblja privremene nesposobnost za rad sukladno čl.121.st.6. ZOR-a.

81. Sud smatra kako tuženik, kao poslodavac, ima pravo od svih svojih radnika, uključivo i tužiteljicu, očekivati da se radnici ponašaju disciplinirano i profesionalno, te da poštuju propisani proces i organizaciju rada, kako je to odredio poslodavac.
82. Međutim, isto tako nalozi poslodavca, koje upućuje radnicima, moraju biti takvi da radnici imaju objektivnu mogućnost ispuniti nalog kako u pogledu sadržaja naloga, tako i u pogledu roka za izvršenje naloga,.
83. U konkretnom slučaju sud utvrđuje da redoviti otkaz ugovora o radu od 24.05.2021. kojim je tuženik tužiteljici otkazao ugovor o radu zbog teške povrede radne obveze nije dopušten iz razloga jer zadani rok iza izvršenje naloga, prekratak i nije primjeren niti objektivno da tužiteljica uredno, na vrijeme i potpuno izvrši dobiveni nalog, posebno obzirom na okolnost što je uz taj izvanredni nalog obavljala i redovne poslove svojeg radnog mjesta, te joj nije rečeno da može ostati raditi prekovremeno u svrhu ispunjavanja naloga, pa stoga sud utvrđuje da tuženik, kao poslodavac, nije dokazao postojanje opravdanog razloga za otkaz ugovora o radu, pa sud smatra da je tužbeni zahtjev iz točke I tužbe osnovan, te isti u cijelosti prihvaća i utvrđuje da je redoviti otkaz ugovora o radu od 24.05.2021. nedopušten i da radni odnos tužiteljice kod tuženika nije prestao, slijedom čega je odlučeno kao pod točkom I izreke ove presude.
84. Obzirom da je sud utvrdio da redoviti otkaz ugovora o radu od 24.05.2021. kojim je tuženik tužiteljici otkazao ugovor o radu zbog teške povrede radne obveze nije dopušten, sud je u nastavku odlučivao o zahtjevu tužiteljice za sudski raskid ugovora o radu.
85. Sukladno čl.125. ZOR-a propisano je da ako sud utvrdi da otkaz poslodavca nije dopušten, a radniku nije prihvatljivo nastaviti radni odnos, sud će na zahtjev radnika odrediti dan prestanka radnog odnosa i dosuditi mu naknadu štete u iznosu od najmanje tri, a najviše osam propisanih ili ugovorenih mjesečnih plaća toga radnika, ovisno o trajanju radnoga odnosa, starosti te obvezama uzdržavanja koje terete radnika (st.1.), da odluku iz stavka 1. ovoga članka sud može donijeti i na zahtjev poslodavca, ako postoje okolnosti koje opravdano upućuju na to da nastavak radnog odnosa, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nije moguć (st.2.), te da poslodavac i radnik mogu zahtjev za prestanak ugovora o radu, na način iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, podnijeti do zaključenja glavne rasprave pred sudom prvog stupnja (st.3.).
86. Obzirom da je tužiteljica putem punomoćnika podnijela zahtjev za sudski raskid ugovora o radu prije zaključenja glavne rasprave sud utvrđuje da je isti podnesen pravovremeno i od strane ovlaštenog predlagatelja tj. radnika.
87. Nadalje, sud je utvrdio da postoje okolnosti koje opravdano upućuju na to da nastavak radnog odnosa, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nije moguć, obzirom da se tuženik u odluci o otkazu pozvao na narušeni odnos povjerenja tuženika u odnosu na tužiteljicu.
88. Odlučujući o danu sudskog raskida ugovora o radu iz u Potvrde Hrvatskog zavoda za mirovinskog osiguranje od 31.07.2023. (list 253-254) utvrđeno je da je tužiteljica dana 09.04.2022. godine zasnova radni odnos kod drugog poslodavca pravne

osobe Ferula d.o.o., na taj način, nakon zasnivanja radnog odnosa kod drugog poslodavca, tužiteljica više nije mogla biti i u radnom odnosu kod tuženika, pa joj je sudski raskid ugovora o radu određen s danom koji prethodi danu kada je tužiteljica zasnivala novi radni odnos, dakle dana 08. travnja 2022. godine, slijedom čega je odlučeno kao pod točkom II izreke ove presude.

89. Sud je prihvatio kao osnovan zahtjev tužiteljice za naknadom štete uslijed sudskog raskida ugovora o radu, a to iz razloga jer je pretpostavka za ostvarivanje naknade štete zbog sudskog raskida ugovora o radu prethodno utvrđenje suda da je otkaz poslodavca nedopušten, a što je u postupku i utvrđeno, pa stoga tužiteljica, kao radnik, s osnova utvrđenja nedopuštenosti otkaza ostvaruje i pravo na naknadu štete, a koja nije vezana uz eventualno stvarno pretrpljenu materijalnu štetu.
90. Sukladno čl.125.st.1. ZOR-a propisano je da se naknada štete može dosuditi u iznosu od najmanje tri, a najviše osam propisanih ili ugovorenih mjesečnih plaća toga radnika.
Nadalje, prema odredbi članka 90.b stavak 1. ZOR-a plaća je u smislu navedenog zakona plaća u bruto iznosu, a u odredbi članka 125. ZOR-a nigdje nije propisano da bi se kod izračuna naknade štete zbog nedopuštenosti odluke o otkazu i sudskog raskida ugovora o radu, radniku šteta trebala obračunavati prema neto isplaćenoj plaći, niti prema prosječnoj plaći, već prema plaći, a plaćom se u smislu odredaba ZR smatra bruto plaća.
91. Čitanjem obrasca IP od 6.12.2021. za tužiteljicu (stranica 330) sud je utvrdio da je plaća za peti mjesec 2021. godine, kada je donesena odluka o otkazu, bruto plaća tužiteljice iznosila 8.359,78 kuna / 1.109,53 eura (po fiksnom tečaju konverzije – op. suda).
92. Visinu naknade štete uslijed sudskog raskida ugovora o radu sud je utvrdio u visini od 5.547,65 eura odnosno 5 ugovorenih mjesečnih bruto plaća, te je pri odlučivanju o visini naknade štete sud je uzeo u obzir da je tužiteljica u vrijeme otkazivanja ugovora o radu bila starosti 63 godine, nadalje, uzeto je u obzir i da je kod tuženika neprekidno radila 17 godina, te sud smatra kako je određena visina naknade štete predstavlja dovoljno materijalno osiguranje tužiteljice u određenom razdoblju, te je visina naknade primjerena i gospodarskoj snazi poslodavca, dok je tužiteljica odbijena s razlikom zatraženog iznosa od 417,35 eura, slijedom čega je odlučeno kao pod točkom II izreke ove presude.
93. Obzirom da je tijekom postupka utvrđeno da je odluka o otkazu ugovora o radu tužiteljici bila nedopuštena, te obzirom da je kao datum sudskog raskida ugovora o radu utvrđen 08. travanj 2022. godine, te da iz obrasca IP od 6.12.2021. (stranica 330) proizlazi kako je zadnja isplata tužiteljici po osnovi plaće bila u 8. mjesecu 2021. godine, sud utvrđuje da je tuženik je dužan tužiteljici isplatiti plaće za razdoblje do sudskog raskida ugovora o radu.
94. Sud je iz obrasca IP od 6.12.2021. (stranica 330) utvrdio da je za 5. mjesec, kada je donesena odluka o otkazu, tužiteljici isplaćena neto plaća u visini od 5.347,98 kuna / 709,80 eura (po fiksnom tečaju konverzije – op. suda), koja joj je isplaćena u 6. mjesecu 2021. godine budući da se prema članku 7. Ugovora o radu na

neodređeno vrijeme od 17.05.2021. (stranica 4-9), te pripadajućih aneksa (stranica 96-108), plaća isplaćuje u tekućem mjesecu za prethodni mjesec.

95. Nadalje, iz obrasca IP od 6.12.2021. (stranica 330) utvrđeno je da je tužiteljici isplaćena plaća za vrijeme otkaznog roka tj. za 7. mjesec 2021. u cijelosti, kao i za dio 8. mjeseca u visini od 526,74 kune / 69,91 eura.
96. Sud stoga utvrđuje da je poslodavac dužan tužiteljici za 8. mjesec 2021. godine dužan isplatiti razliku plaće do punog iznosa od 639,89 eura, te za razdoblje od 9. mjeseca 2021. do 4. mjeseca 2022. godine puni iznos plaća od 709,80 eura mjesečno, što ukupno iznosi 6.318,29 eura, slijedom čega je odlučeno kao pod točkom III izreke ove presude.
97. Sud je odbio zahtjev tužiteljice za isplatu plaće za mjesec travanj 2022. godine, kada je utvrđen sudski raskid ugovora od radu, u visini od 270,00 eura, obzirom da tužiteljica nije dokazala da bi joj za razdoblje do 08.04.2022. godine, kao dana sudskog raskida, pripadao upravo navedeni iznos po osnovi plaće.
- Sukladno čl.219.st.1. ZPP-a propisano je da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i priložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika, dok je čl.221.a ZPP-a propisano ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja, a u konkretnom slučaju tužiteljica nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava da bi joj za dio mjeseca travnja 2022. godine, kada je utvrđen sudski raskid ugovora o radu pripadala plaća u visini od 270,00 eura, slijedom čega je odlučeno kao pod točkom IV izreke ove presude.
98. Isto tako, budući da je u članku 7. Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 17.05.2021. (stranica 4-9), te pripadajućih aneksa (stranica 96-108) ugovoreno da za obavljeni rad poslodavac radniku isplaćuje plaću najkasnije do 15-og u tekućem mjesecu za prethodni mjesec, to je sud sukladno sklopljenom ugovoru o radu tužiteljici dosudio na neisplaćene iznose mjesečne neto plaće zakonsku zateznu kamatu tekuću od 15. u mjesecu za prethodni mjesec.
99. Odluka o parničnom trošku temelji se na čl.154.st.2. ZPP-a o djelomičnom uspjehu u sporu u svezi s čl.155.st.1. ZPP-a kojim je propisano da će sud će prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice, 1. a uspjeh stranaka u postupku utvrđuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.
100. Sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 37/2023) u Tbr.52.st.4. propisano je da se za postupke iz Tbr. 7. toč. 2. i 3. primjenjuje se Tarifa koja je bila na snazi u vrijeme pokretanja postupka, bez obzira kada je postupak okončan.
101. U vrijeme pokretanja ovog parničnog postupka, 28.06.2022. godine, na snazi je bila Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 142/2012, 103/2014, 118/2014 i 107/2015) kojom je po Tbr.7. toč. 3. propisano da odvjetniku pripada jednokratna nagrada za svaki prvostupanjski postupak, bez

obzira na broj radnji koje je poduzeo, u visini od 200 bodova u postupku iz radnih odnosa (poništenje otkaza, utvrđivanje prava na rad i sl.), osim u procjenjivim predmetima, dok je u Tbr.50. propisano da vrijednost boda iznosi 10,00 kuna.

102. Tužiteljici je priznat parnični trošak kako slijedi:
- jednokratna nagrada u postupku r iz radnih odnosa (poništenje otkaza, utvrđivanje prava na rad i sl.), u visini od 200 bodova, što iznosi 2.000,00 kuna / 265,45 eura po Tbr.7. toč. 2. Tarife;
 - pripadajući porez na dodanu vrijednost od 25% u iznosu od 500,00 kuna / 66,36 eura po Tbr.42. Tarife,
- što ukupno iznosi 331,81 euro.
103. Obzirom da se u ovoj pravnoj stvari radi o radnom sporu, po čl.11.st.1.toč.3. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine 118/2018) propisano je da su radnici u sporovima i drugim postupcima u vezi s ostvarivanjem njihovih prava iz radnog odnosa oslobođeni od plaćanja pristojbi.
104. Tužiteljica je odnosu na osnovu tužbenog zahtjeva uspjela u cijelosti tj. u omjeru od 100%, dok je obzirom na istaknutu visinu tužbenog zahtjeva od 12.623,61 eura ($5.965,00 + 6.658,61 = 12.623,61$), te dosuđeni tužbeni zahtjev od 6.152,74 eura, uspjela u ovoj parnici u odnosu na visinu u omjeru od 97,30%, odnosno tužiteljica je u parnici s obzirom na osnovu i visinu uspjela u omjeru od 98,65% ($100 + 97,30 = 197,30 / 2 = 98,65$), dok je tuženik u odnosu na osnovu i visinu uspio u omjeru od 27% ($100 - 98,65 = 1,35$).
105. Razlika uspjeha u sporu utvrđuje se u omjeru od 97,30% ($73 - 1,35 = 97,30$) u korist tužiteljice.
106. Budući da je rješenjem Županijskog suda u Karlovcu, poslovni broj: GŽ R-63/2024-2, od 02. listopada 2024., naloženo prvostupanjskom sudu da odluči i o troškovima žalbenog dijela postupka, sud utvrđuje kako je tuženik izjavljenom žalbom uspio u cijelosti budući da je po izjavljenoj žalbi drugostupanjski sud odlučio da se ukida presuda Općinskog suda u Pazinu, Stalna služba u Bujama-Buie, poslovni broj Pr-716/2021-44, od 23. siječnja 2024. u pobijanom dijelu pod točkama I, III, IV i V izreke, i predmet vraća sudu prvog stupnja na ponovno suđenje, te je sud temeljem čl.166.st.3. ZPP-a tuženiku utvrdio troškove žalbenog postupka kako slijedi:
- za sastav žalbe u iznosu od 60 bodova što iznosi 120,00 eura po Tbr.10.toč.2. Tarife,
 - PDV od 25% na obavljene radnje u iznosu od 30,00 eura po Tbr.46 Tarife,
 - za sudsku pristojbu na žalbu u iznosu od 66,35 eura po Tar.br.3.st.1. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine 37/2023),
- odnosno ukupno priznata visina žalbenog postupka tuženiku iznosi 216,35 eura.
107. Nakon međusobnog prijeboja priznatih troškova ukupno priznata visina troškova parničnog postupka tužiteljici iznosi 115,46 eura, te joj pripada naknada dijela ukupnog troška koji odgovara postotku razlike uspjeha u sporu od 97,30%, što iznosi 112,34 eura, te je temeljem čl.154.st.2. u vezi čl.155. ZPP-a naloženo tuženiku da tužiteljici nadoknadi parnični trošak, slijedom čega je sud odlučio kao pod točkom V izreke ove presude.

108. Sukladno čl.151.st.3. ZPP-a propisano da o zateznim kamatama na iznos parničnih troškova sud odlučuje na zahtjev stranke, a obzirom da tužitelj nije potraživao isplatu zakonske zatezne kamate na trošak postupka, isto mu nije niti dosuđeno, budući da bi dosudom zakonske zatezne kamate na trošak postupka bez zahtjeva stranke, sud prekoračio tužbeni zahtjev.
109. Sud je temeljem čl.328.st.1. ZPP-a odredio rok u trajanju od 15 dana u kojem su tuženici dužni dobrovoljno izvršiti činidbu.

U Bujama – Buie 08. rujna 2026.

Sudac:
Sven Babić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana održavanja ročišta na kojem je presuda objavljena ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka prijepisa presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi ovome sudu, a o žalbi odlučuje Županijski sud u Karlovcu.

Dostaviti:

1. Tužiteljici, putem punomoćnika,
2. Tuženiku, putem punomoćnice.

Broj zapisa: **9-3088c-a9816**

Kontrolni broj: **07e83-de1c5-31794**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.